

Interpretacja podatkowa

Wójt Gminy Sulików działając na podstawie art. 14c § 1 oraz art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) – po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 października 2016 r. (data wpływu 24 października 2016 r.), złożonego przez podatnika

o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości – uznaje stanowisko wnioskodawcy **za nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19 października 2016 r. wnioskodawca -

zwróciła się do tut. organu podatkowego o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego uznania za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wyłącznie fundamentu i wieży wchodzących w skład elektrowni wiatrowej.

We wniosku wskazano następujący zaistniały stan faktyczny.

1. Spółka jest spółką kapitałową z siedzibą w Polsce, prowadzącą działalność gospodarczą w sektorze energii odnawialnej, polegającą na realizacji projektów

parków wiatrowych na terenie Polski, od fazy deweloperskiej poprzez ich budowę, uruchomienie i eksploatację.

2. Spółka jest właścicielem farmy wiatrowej, oznaczonej jako farma wiatrowa Zgorzelec. Część infrastruktury farmy wiatrowej położona jest na terenie gminy Sulików (dalej ta część farmy wiatrowej w zakresie, w jakim znajduje się na terenie gminy Sulików będzie określana jako „Farma wiatrowa”). Farma wiatrowa posadowiona jest na dzierżawionym przez Spółkę gruncie. Farma wiatrowa składa się z trzech elektrowni wiatrowych (dalej: „turbiny”, pojedynczo: „turbina”) oraz infrastruktury towarzyszącej. Każda z turbin składa się z żelbetowego fundamentu, wieży, zwanej masztem, oraz gondoli.
3. Do gondoli każdej z turbin przymocowany jest wirnik z łopatom (zwany rotorem) oraz urządzenie pomiarowe. Gondola stanowi ruchomą część turbiny, będącą miejscem, w którym znajdują się elementy techniczno-elektroniczne turbiny. Znajdują się w niej elementy takie jak: wirnik, łożysko i wał wirnika, przekładnia, łożysko przekładni, hamulec, sprzęgło, generator oraz chłodnica, skrzynia biegów, komputer sterujący, rozdzielnia elektryczna, instalacja alarmowa, instalacja zdalnego sterowania. Gondola przymocowana jest do wieży na tzw. serwomechanizmie kierunkowania elektrowni, który połączony z podpiąciem (dużym, zębatym kołem, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży i gondolą), steruje ruchem obrotowym gondoli.
4. Gondola jest elementem wymiennalnym każdej z turbin, co oznacza, że w przypadku np. uszkodzenia jakiegokolwiek elementu techniczno-elektronicznego znajdującego się w gondoli, który uniemożliwia funkcjonowanie gondoli, może ona zostać wymieniona na inną, nie uszkadzając konstruktywnie pozostałej części turbiny tj. wieży i fundamentu, na którym wieża jest posadowiona. Wieża stanowi element konstrukcyjnie odrębny od gondoli. Gondolę bez uszczerbku dla turbiny można wymieniać na inną, a nawet wymontować i zastąpić innym urządzeniem prądotwórczym.
5. Gondola stanowi, jako ruchomość, odrębny przedmiot obrotu czy też zastawu.
6. Wieża jest stalowym elementem konstrukcji turbiny, którego zadaniem jest podtrzymywanie gondoli oraz układu wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu, w celu lepszego wykorzystania wiatru, jest swojego rodzaju wysięgnikiem. Ponadto, w wieży znajduje się drabina i winda, która umożliwia dostęp do gondoli osobom obsługującym turbinę.
7. Poszczególne elementy turbiny (tj. gondola, wieża, fundament) ujęto także odrębnie w ewidencji środków trwałych Spółki.
8. Na infrastrukturę towarzyszącą składa się m.in.:
 - a) budynek stacji głównego punktu zasilania wraz z wyposażeniem elektrycznym;
 - b) system zabezpieczeń, pomiaru, nadzoru, SCADA, znajdujący się w w/w budynku;

- c) okablowanie łączące stację głównego punktu zasilania z siecią operatora oraz każdą z turbin z w/w stacją;
 - d) posadowiony na fundamencie transformator oraz misa olejowa pod nim się znajdująca;
 - e) drogi dojazdowe do każdej z turbin;
 - f) place manewrowe w obrębie każdej z turbin;
 - g) inne elementy, takie jak zbiornik na wodę, maszt pomiarowy, licznik zielonej energii, monitoring, oświetlenie, elementy stalowe oraz ogrodzenie terenu, na którym znajduje się wymieniona wyżej infrastruktura towarzysząca.
9. W deklaracji na podatek od nieruchomości za 2016r. składanej do Wójta Gminy Sulików, Spółka wykazała do opodatkowania (jako przedmiot opodatkowania) m.in. niektóre elementy wyżej opisanej infrastruktury towarzyszącej (np. okablowanie, budynek stacji głównego punktu zasilania, transformator, drogi dojazdowe, place manewrowe, ogrodzenie), natomiast w zakresie turbin, Spółka wykazała do opodatkowania podatkiem od nieruchomości niektóre części każdej z turbin, tj. wieżę oraz fundament, na którym wieża jest posadowiona. Pozostałej części, tj. części techniczno-elektrycznej każdej z turbin, tj. gondoli (wraz ze znajdującymi się w gondoli urządzeniami), rotora, serwomechanizmu kierunkowania elektrowni oraz urządzeń pomiarowych przymocowanych do gondoli, Spółka nie wykazywała do opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

W związku z powyższym stanem faktycznym zadano następujące pytanie:

„Czy w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r. a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL, uznaje się wyłącznie część turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust.1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL, uznaje się całą turbinę (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną turbiny?”

Zdaniem wnioskodawcy w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznaje się wyłącznie część turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę. Jako argument przemawiający za zasadnością w/w Spółka wskazała, że fundament i posadowiona na nim wieża wspólnie stanowią część budowlaną urządzenia budowlanego, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r.

prawo budowlane (t.j.: Dz. U. z 2016r. poz. 290 ze zm.). Zdaniem Spółki nie stanowi budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, turbina jako całość, na którą składa się fundament oraz posadowiona na fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną turbiny.

Wnioskodawca przytoczył przepisy regulujące przedmiot opodatkowania ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, znaczenie terminologii budowli, która została unormowana w tej samej ustawie; definicję obiektu budowlanego oraz budowli uregulowanych w ustawie Prawo budowlane. Spółka dokonała również analizy zmian spowodowanych wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. W efekcie stwierdzono, iż nowelizacja ustawy Prawo budowlane, wprowadzone ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie jest zmianą o charakterze normatywnym w zakresie definicji budowli, zawartej w prawie budowlanym. W związku z powyższym zdaniem Spółki należy uznać, że również po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, budowlą jest jedynie część budowlana urządzenia technicznego w postaci elektrowni wiatrowej, tj. fundament oraz wieża, i ta część po dniu wejścia w życie ustawy, stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Zmianę definicji budowli w prawie budowlanym wnioskodawca uznał za powrót do definicji budowli w brzmieniu do dnia 25 września 2005r., ponieważ od 26 września 2005r. definicja budowli wprost wskazywała, wśród przykładów urządzeń technicznych, których część budowlana stanowi budowlę, na elektrownię wiatrową. Zdaniem podatnika w sądownictwie administracyjnym utrwalił się pogląd, że budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stanowi tylko część budowlana turbiny, także przed dniem 26 września 2005r. Wnioskodawca zatem nie widzi powodów, by uznać od dnia 16 lipca 2016r. turbinę jako całość budowli w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, bowiem sam charakter elektrowni wiatrowych się nie zmienił, a mianowicie ich konstrukcja, fakt bycia urządzeniem technicznym, posiadającym część budowlaną i część techniczną.

Spółka stoi na stanowisku, że część techniczno-elektroniczna turbiny nie stanowi też instalacji, która zapewnia możliwość użytkowania obiektu (wieży z fundamentem) zgodnie z jego przeznaczeniem, tak jak część techniczno-elektroniczna turbiny, nie jest urządzeniem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zdaniem podatnika wynika to ze służebnej roli fundamentu i wieży względem części techniczno-elektronicznej (tj. części produkującej energię – co stanowi przeznaczenie urządzenia), a nie na odwrót. To wieża i fundament zapewniają możliwość użytkowania części techniczno-elektronicznej zgodnie z przeznaczeniem.

Wnioskodawca wskazuje, że nie sposób uznać całą turbinę za budowlę, o której mowa w ustawie Prawo budowlane, ponieważ jej część techniczno-elektryczna nie została wzniesiona z użyciem wyrobów, o których mowa w art. 10 ustawy Prawo budowlane. Natomiast brak zmiany tego artykułu świadczy zdaniem Spółki o braku nadania elektrowni wiatrowej statusu obiektu budowlanego. Przepis ten, zdaniem podatnika powinien być znowelizowany, aby „dopasować” swoje brzmienie do konstrukcji elektrowni wiatrowych i aby obiekt budowlany, w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, mógł objąć swoją definicją również część techniczno-elektryczną, zamontowaną na wieży.

Celem ustawodawcy, zdaniem Strony nie mogło być zakwalifikowanie elektrowni wiatrowej do obiektów budowlanych, z uwagi na fakt, iż w takim przypadku wszystkie przepisy ustawy Prawo budowlane musiałyby mieć zastosowanie do elektrowni wiatrowych, a więc również do jej elementów techniczno-elektrycznych. Natomiast wymienienie elektrowni wiatrowych przez ustawodawcę w załączniku do ustawy Prawo budowlane zdaniem podatnika, miało na celu uzależnienie rozpoczęcia użytkowania całości elektrowni wiatrowej od uprzedniego uzyskania pozwolenia na użytkowanie elektrowni.

W dalszej części wniosku, Spółka informuje, iż kolejną przesłanką pozwalającą uznać, że celem ustawodawcy nie było zakwalifikowanie całej elektrowni wiatrowej do obiektów budowlanych, jest fakt, że ustawodawca w uzasadnieniu do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych:

1. wyraźnie wskazuje, iż nie traktuje części elektro-energetycznej turbiny jako części obiektu budowlanego;
2. nie wskazuje, że wpłynie ona na wzrost wpływów z tytułu podatku od nieruchomości.

Zdaniem Spółki faktem przemawiającym za tym, iż ustawodawca nie traktuje elektrowni wiatrowej jako budowli w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, stanowiącej przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości, świadczy również to, że wymieniając w art. 82 ust. 3 pkt 5b ustawy Prawo budowlane – elektrownie wiatrowe, odnosi się do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, bowiem wskazuje, że elektrownie wiatrowe to „elektrownie wiatrowe w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961)”. Dodanie wyżej wymienionego punktu podatnik ocenił jako znak, że elektrownia nie jest budowlą, ponieważ gdyby racjonalny ustawodawca traktował turbinę jako elektrownię wiatrową, status elektrowni wiatrowej jako budowli wynikałby z definicji zawartej w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane.

Podatnik we wniosku przytoczył znaczenie zasady in dubio pro tributario, wskazując, iż w przypadku wątpliwości organ podatkowy winien rozpatrzyć sprawę na korzyść podatnika, a co za tym idzie, winien dojść do wniosku, że przedmiotem opodatkowania

począwszy od 16 lipca 2016r. (tak jak przed tym dniem) jest jedynie część budowlana elektrowni wiatrowej, tj. fundament i posadowiony na tym fundamencie maszt, a więc dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 rok i lata następne, uznać za przedmiot opodatkowania wyłącznie fundament i posadowioną na nim wieżę.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1a pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem i obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

W ustawie Prawo budowlane natomiast, budowla została zdefiniowana w art. 3 pkt 3, stanowiąc, że przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany, niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Należy dodać, że powyższe brzmienie tego przepisu obowiązuje od dnia 16 lipca 2016r., bowiem ustawą z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znowelizowano treść art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, a mianowicie wykreślono z nawiasu wyrażenie „elektrowni wiatrowych”. Jednocześnie ustawą tą dodano elektrownie wiatrowe do załącznika ustawy Prawo budowlane jako kategorię obiektów budowlanych - XXIX. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przede

wszystkim definiuje w art. 2 pkt 1 elektrownie wiatrową jako budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającego się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016r. poz. 925). Elementy techniczne ustawodawca zdefiniował w pkt 2 w/w artykułu jako wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Zasadniczo o zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości decyduje ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Jednak zgodnie z poglądem zaprezentowanym w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011r. (P 33/09) istotne znaczenie należy przypisać również normom prawa budowlanego. Skład orzekający wskazał, że o kwalifikacji określonych obiektów jako budowli, oprócz definicji sformułowanej w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane, mogą przesądzać również inne przepisy tej ustawy oraz załącznik do niej, określający kategorie obiektów budowlanych. Dodatkowo Trybunał wskazał, iż trzeba mieć na uwadze, że o zakwalifikowaniu określonego obiektu jako budowli w rozumieniu ustawy Prawo budowlane może współdecydować treść innych regulacji prawnych, w tym także treść aktów podustawowych.

W ocenie organu nie ulega więc wątpliwości, że elektrownia wiatrowa na gruncie ustawy Prawo budowlane jest zakwalifikowana jako obiekt budowlany, pomimo niewymienienia jej wprost w katalogu zawartym w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane. Sam przepis na to wskazuje definiując budowlę jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury (...). Ponadto umieszczenie elektrowni wiatrowych w załączniku do ustawy Prawo budowlane jako kategorii obiektu budowlanego, przesądza o zasadności uznania elektrowni wiatrowych jako budowli.

Z uwagi na niewyodrębnienie w załączniku do prawa budowlanego elektrowni wiatrowej na części budowlane i niebudowlane, za obiekt budowlany należy uznać całą elektrownię wiatrową. Potwierdza to również stworzenie w ustawie z dnia 1 lipca 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, definicji elektrowni wiatrowej. Zgodnie z art. 2 jest to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych (tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu), o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016r. poz. 925). Użycie w powyższym przepisie sformułowania „co najmniej” oznacza, że ilość i rodzaj elementów składających się na elektrownię wiatrową to katalog otwarty. A więc nie można uznać za budowlę

jedynie część elektrowni wiatrowej tj. fundamentu i posadowionej na nim wieży elektrowni wiatrowej.

W uzasadnieniu przedłożonym do ustawy o inwestycjach z zakresie elektrowni wiatrowych (str. 4), wyraźnie wskazano, iż w projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na części budowlaną i niebudowlaną, a zatem w proponowanym stanie prawnym celowym zamierzeniem ustawodawcy było, aby to cała elektrownia wiatrowa była obiektem budowlanym (budowlą). A zatem należy ją opodatkować podatkiem od nieruchomości w całości.

Zgodnie z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Odnosząc się do powyższego zapisu ustawy, zdaniem Wójta Gminy Sulików jest to wyraźny sygnał dla organów podatkowych, iż z dniem 1 stycznia 2017 roku sposób opodatkowania elektrowni wiatrowych uległ zmianie. Na uwagę zasługuje fakt, iż w projekcie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (druk 315) przepisu tego nie było. Został on dodany po pracach podkomisji nadzwyczajnej, po I czytaniu (sprawozdanie podkomisji przedstawiające jednolity tekst projektu ustawy). Zdaniem organu powyższy fakt świadczy o tym, że w toku prac legislacyjnych, kwestia wpływu zmian na opodatkowanie obiektów podatkiem od nieruchomości została dostrzeżona i unormowana aby organy podatkowe nie rozważały objęcia elektrowni wiatrowych wyższym podatkiem w trakcie 2016 roku. Ponadto przyjęcie innej wykładni w/w artykułu, prowadziłyby do wniosku, że przepis ten nie ma żadnego sensu, a zatem jest martwy.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na zajęte stanowiska w niniejszej kwestii. Portal wysokieNapięcie.pl na swojej stronie (prawo OLE) dnia 29 czerwca 2016 roku opublikował odpowiedź Ministra Finansów na zapytanie Obserwatora Legislacji Energetycznej, pod tytułem „Min. Finansów: wiatraki będą opodatkowane w całości”. W artykule zacytowano m.in. następującą informację Ministerstwa Finansów przesłaną do redakcji: „(...) od 1 stycznia 2017 roku (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do u.p.b. będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.” Dodano również, iż przesłane wyjaśnienia mają jedynie charakter informacyjny.

Następnie w odpowiedzi na interpelację nr 4207 w sprawie projektu nowej formy podatku od nieruchomości i objęcia elektrowni wiatrowych zmienionym prawem budowlanym, na podstawie nowelizacji ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (data

wplywu: 08.07.2016r.), Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa Tomasz Żuchowski dokonał analizy przepisów Prawa budowlanego. Dokonując wykładni autor wskazał, iż obecnie podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest m. in. wartość całego wolno stojącego masztu antenowego, całej wolno stojącej trwale związanej z gruntem tablicy reklamowej, całej wolno stojącej instalacji przemysłowej, całej sieci uzbrojenia terenu. Wyjątkiem były elektrownie wiatrowe, które, mimo iż spełniają definicję wolno stojącego urządzenia technicznego, zostały mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz. 1364) potraktowane w sposób odmienny. W efekcie do chwili wejścia w życie ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, elektrownie wiatrowe są traktowane w sposób uprzywilejowany, w obszarze podatkowym, a ich właściciele są w lepszej sytuacji podatkowej niż właściciele innych urządzeń służących do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii. Podkreślono, że dokonując literalnej wykładni przepisów, elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym.

Konkludując Podsekretarz Stanu wskazał, że zapisy spowodowane ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych prowadzą do przywrócenia stanu prawnego sprzed nowelizacji Prawa budowlanego i zrównania traktowania przez tę ustawę elektrowni wiatrowych z innymi wolno stojącymi urządzeniami technicznymi. Wskazano również, iż spowoduje to również zrównanie traktowania na gruncie podatku od nieruchomości.

Kolejnej odpowiedzi na interpelację nr 7740 udzielił Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów – Wiesław Janczyk, z upoważnienia Ministra Rozwoju i Finansów. W niniejszym piśmie z dnia 2 grudnia 2016r. wskazano wprost, iż od 1 stycznia 2017r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa. Tożsama treść została wystosowana przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów dnia 9 grudnia 2016r. w odpowiedzi na stanowisko Zarządu Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie prawnego uregulowania opodatkowania urządzeń służących wytwarzaniu energii z wiatru.

Odnosząc się natomiast do wspomnianej przez podatnika zasady in dubio pro tributario, organ podatkowy informuje, iż zmiany dokonane ustawą z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz w/w stanowiskami zajętych w niniejszej sprawie, nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do sposobu opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych.

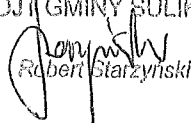
powyższa wykładnia w sposób jednoznaczny wskazuje, że od dnia 1 stycznia 2017r. dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017r., a także lata

następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1pkt 2 oraz w art. 2 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uznaje się wszystkie elementy, które składają się na budowlę w rozumieniu art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

W związku z powyższym rozstrzygnięto zapytanie Spółki poprzez uznanie, iż stanowisko Wnioskodawcy zawarte we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej jest nieprawidłowe.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 w/w ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Urząd Gminy w Sulikowie, ul. Dworcowa 5, 59-975 Sulików.

WÓJT GMINY SULIKÓW

Robert Starzyński

Otrzymują :

1. Adresat
2. a/a

RADCA PRAWNY

Robert Pietras